

предстоѣтъ предъ престола на Господа и непрестанно възпѣвать трисвятѣ-тѣ пѣсень: Тріедино му Богу, и воинствующа-та църква на земя-та извършва свое-то Богослуженіе съ чтеніе и пѣніе. Въ ветхозавѣтнѣ-тѣ църквѣ при Богослуженіе-то винаги сѣ были четци и пѣвци. Господъ нашъ Іисусъ Христосъ, като извършилъ святѣйше-то таинство *Евхаристія* отишълъ съ ученици-тѣ си на *Елеонскѣ-тѣ горахъ*, възпѣвши. Вѣрующи-тѣ въ священни-тѣ си събранія славословяли Господа и назидавали единъ другото въ пѣніе на духовни пѣсни. Св. апостоли Павелъ и Сила и въ тѣмнищѣ-тѣ, кога-то были запрѣни, придружавали молитвѣ-сѣ си съ пѣніе. Св. Отци отъ Лаодикійскій-тъ съборъ изобразили и предали въ всеобщо употребленіе самый-тъ образъ на четеніе-то въ църквѣ-кѣ. Блаженный-тъ Августинъ казва, че всички-тѣ силни движенія на нашій-тъ духъ иматъ нѣкаквѣ си таинственнѣ свръзкѣ и съотношеніе съ различни-тѣ тонове на гласа ни.

// Свойства-та на църковно-то пѣніе.

§ 25. По ученіе-то на саященно-то писаніе трѣбва да ся пѣе богу разумно. «Тѣй да пѣе робъ Христовъ» казва блаженный Іеронимъ «що-то не гласѣ-тъ на пѣвецъ-тъ да бѣде пріятень, нѣ думи-тѣ, кои-то ся пѣѣтъ,» слѣдователно пѣніе-то въ храмъ-тъ трѣбва да бѣде: 1) вокално (съ гласъ), а не инструментално; 2) нетрѣбва да ся възбуждають страстни-тѣ движеніе, а само да ся привожда молящій-тъ къмъ блигоговѣйно умиленіе. Музикални-тѣ звукове повече-то улаждавають слухъ-тъ и въображеніе-то, отколко-то назидавають сърдце-то; зашто-то тѣ като нѣми т. е. не членораздѣлни, немогътъ да предавають силѣ и изразителность на църковни-тѣ священи пѣсни, кои-то само тогава трогають сърдце-то кога-то тѣ ся предавають съ словеснѣ мелодіѣ. Освѣнъ това, музика-та